

Želod priporočan pomoček, da kakoši več jajec nesó. Navadni želod jeseni pod hrastjem nabran, posušen v peči in v moko zmlet je kakošja piča, ko maloktera tako. Vendar pa je treba, če se kakošim ta piča polaga, še nekatere druge okolščine pred očmi imeti, da se z njo pravi vspeh doseže. Kdor želodovo moko kokošim kot hrano polaga, mora kokošim za topel kurji hlev skrbeti in peteline od kokoši proč zapreti. K navadni piči se prideva mali del imenovane želodove moke in vse to se živalim polaga mlačno. Najbolje je želodovo moko topli vodi v testo zamesiti, iz tega male hlebčke za pest velike narediti in jih posušiti. Pri porabi je zadosti navadni piči za 12 kokoši  $\frac{1}{12}$  del takega hlebčka primešati, ki se v ta namen v topli vodi raztopi. Kdor pa hoče samo z želodovim kruhom kokoši hraniti, temu zadostuje jeden hlebček za 12 kokoši, da se enkrat nasitijo. Dobro služijo poleg tega še jajčje lupine ali pa izkubane in izpečene kosti, ki se morajo prej zdrobiti in drugi kokošji hrani primešati ali pa tudi, če jih je zadosti, zdrobljene kokošim položiti. Tako rejene kokoši imajo vedno na novo voljo jajca nesti in število od njih nanesenih jajc je brez primere večje od onega takih živali, ki se z navadno pičo hranijo. Posebno dobro se je skazalo to, da so se petelini od takih kokoši proč zaprli. Na vsakih 10 kokoši se redi jeden petelin, kteremu se pa le dvakrat na teden pusti z kokoši vkup priti, takrat pa na celi dan. Petelini se t. di. tako krmijo kakor kokoši, samo da se hrani za peteline še  $\frac{1}{2}$  jajca na vsakega petelina na teden pridene, kar moč hrane močno poviša. Da se petelin le po dvakrat na teden k kokošim spusti, je popolnoma zadosti, ker tako kokoši za več dni jajčne postanejo, kar zopet iz prisiljenega zadržanja in potem razuzdanega in povišanega spolnega nagona petelinov sledi. Pivo-varni slad in koprivno seme se v isti namen tudi priporoča.

Kako ptiče, miši itd. od posejanih pešek sadnosnih dreves odganjati. V velikih drevesnicah gospodov bratov Franson v mestu Orleans-u na Francoskem se v rečni namen rabi sredstvo, ki se ne more dosti priporočati. Vse seme z trdo luščino, se pred posejativjo dene v posodbo, v kateri se je nekaj miniuma v vodi raztopilo, in prav dobro namoči. Noben ptič, nobena miš ali podgana in noben drug mrčes se tako namočenega semena ne dotakne. Pomoček je prav priprost in kakor se pravi skoz in skoz gotov in zanesljiv.

Bčelarskega društva štajerskega podružnica za Maribor, Slov. Bistrico in sv. Lenart zboruje v nedeljo 11. novembra popoldne ob 3. uri v Račah v gostilnici g. Bothe-jevi. Povabljeni so vsi društveniki in sploh prijatelji bčelarstva. Načrt je sledeč: poročilo tajnika o delovanju odbora, sprejetje novih društvenikov, volitev novega odbora,

predsednika in tajnika, nasveti posameznih udov, govor nadučitelja g. Irgoliča o ravnanju z bčelami ob raznih letnih časih. Upati je, da se bo izmed marljivih bčelarjev mnogo zbora udeležilo in novih udov koristnemu društvu pristopilo! Letnina znaša 1 fl.

Sejmovi na Štajerskem. 11. novembra (12. novembra): sv. Mohor, Mahrenberg, št. Martin pri Slov. Gradcu, št. Martin pri Šoštanju, Oplotnica, Sromlje, Laško, Hoče; 15. novembra Vransko, Središče, Poličane.

Sejmovi na Koroškem. 10. novembra št. Martin, Dürntein; 11. nov. št. Martin, Gornje Belane, Krško; 12. nov. Spital, Himmelberg, Bleiburg, Althofen.

## Dopisi.

Iz Gradca. Res lepa navada je, da eden dan v letu posvečujemo svojim umrlim sorodnikom in prijateljem v spomin. Neka tajna čut se polastuje srca na dan vseh svetnikov, ko vidimo neznano veliko ljudi z venci obloženih hiteti na raznovrstna pokopališča; nehoté se vsak spominja onih, ki so se zadnje leto ali pa že davno prej preselili iz te solzne doline tja v kraj večnega veselja in radosti. Tako so se gotovo tudi letos vsi Slovenci spominjali ne le svojih sorodnikov in prijateljev, temuč tudi daleč doli na jugu zadnji čas v ljutem boju za sv. križ in svobodo padlih slovanskih bratov. Naj vsaj sladko počivajo po zmagovito dokončanem boju v osvobodeni zemlji, ker jim ni bilo dano časa zlate svobode doživeti. Tudi slovenski vseučiliščniki so v mnogobrojnem številu obiskali na dan vseh svetnikov tukajšnja pokopališča, posebno pa pokopališče pri sv. Lenartu, kjer počiva daleč od domačega kraja mnogo Slovencev. Ravno na sredi omenjenega pokopališča stoji krasen in velik spomenik, ki ga je postavil, žali Bože že tudi umrli, dr. Lovro Toman svoje preslavnej ženi Josipini Turnogradske, ki je že v 21. letu svoje starosti morala zapustiti svet. Vendar Josipina Turnogradska ni umrla za nas Slovence; dela prve slovenske pisateljice bodo gotovo vedno živela, kajti istina je, kar stoji na njenem spomeniku: „Kdor dušno živi, ne umrje“. Nekoliko stopinj od omenjenega spomenika oddaljen stoji iz lepega kamena narejen spominek, ki z svojim latinskim napisom kaže, da počiva tam 24. marca t. l. umrli č. g. Josip Turin, celjski vikar. Njegov grob so v hvaležnem spominu lepo okinčali tukajšnji slovenski celjski dijaki, kojih pevovodja je č. g. Turin ob času svojega bivanja v Celju bil. Posebna hvala pa gre g. Fermevcu za velik trud in gospodični Kiebacherjevej, koja je velikodušno krasen venec na grob č. g. Turina položiti blagovolila. Slava jim! — Ob enem mi naj bode dovoljeno nekoliko besedic spregovoriti o društvenem življenju tukajšnjih slovenskih dijakov.

Kako potrebno je v nemškem mestu mej tuji slovensko društvo, je pač vsakemu jasno. Zato pa se more našim slovenskim dijakom čestitati, da imajo društvo, koje je nastopilo sedaj 3. leto svojega obstanka, t. j. slovstveno-zabavno društvo „Triglav“, koje ima namen tukajšnje slovenske vseučilišnike združevati, jih podučevati znanstvenimi predavanji in razveseljevati petjem in domačo zabavo. Nadjati se je, da si bode novovoljeni odbor, ki je tako-le sestavljen: predsednik g. dr. Jurtela, podpredsednik g. M. Križaj, tajnik g. J. Jager, blagajnik g. D. Bedjanič, knjižničar g. J. Lendovšek, odbornik g. M. Randel, po svojej moči prizadeval društvo na trdne noge spraviti. Tudi podpiralna zaloga je imela pred nekaterimi dnevi svoj prvi občni zbor. Že zaradi preblagega namena tega društva, uboge slovanske dijake tukajšnjega vseučilišča materijalno podpirati, bi bilo želeti, da bi se Slovenci bolj zanimali za to društvo. Konečno naj še omenim, da je „Slavjansko pevsko-društvo višjih šol v Gradcu“, koje je lanjsko leto iz raznih vzrokov precej hirati začelo, sedaj iz nova oživelo. Želimo mu prav dober vspuh!

**Iz celjske okolice.** (Očitno vprašanje.) „Slov. Gosp.“ je že večkrat naznanjal, kako izvrsten vspuh se doseže po vseh dekliskih šolah, ktere yodijo šolske sestre. Zadnjič je omenil, da so v Šladmingu na Zgornjem Štajerskem katoličani poklicali šolske sestre iz Graclea, da prevzamejo vodstvo ondašnje šole za deklice. Radovedni poprašujemo eden drugega, kako je bilo to mogoče, kar tako nagloma šolskim sestram deklisko šolo izročiti? Mi po celjski okolici prebivajoči, ki nam menda veljajo ravno tiste postave, kakor drugim Štajercem, pa že več let sem prosimo, da bi smele šolske sestre iz Maribora prevzeti vodstvo dekliske šole za našo okolico — odposlali smo že pred več kakor poldrugim letom tretjo prošnjo v tem obziru — smo pripravili in zagotovili vse, kar smo le misliti mogli, da bi bilo v dosegu tega namena potrebno; toda do današnjega dne so vse naše prošnje ostale brezvspešne; na poslednjo, pred več kakor poldrugim letom odposlano prošnjo pa še nobenega odgovora nismo dobili. — Bog zna, kje je obvisela! Jako hvaležni bi bili možu, ki bi nam zamogel razodeti, kam bi se bilo treba obrniti in na kakšni način prošnjo napraviti, da vendar enkrat svoj namen dosežemo.

Fr. L., srenjski odbornik celjske okolice, v imenu mnogo drugih okoličanov.

**Iz Šoštanj.** Tekoče leto je zunaj nad Šoštanjem umrla žena velikega posestnika. Žalostni in vrli mož njej hoče postaviti v blag spomin dostojen spominek na pokopališču. V ta namen kupi lep kamen iz pohorskega marmorja, ki je stal 75 fl. ter ga da za na grob od kamnoseka umetno prirediti. Vse je bilo dodelano, treba je še le primerne napisa. Mož sam želi slovensk napis, toda njegove 3 hčeri upijejo: oče, le nemški, le nemški! Ko pa to nemškutarsko upijanje ni brž

pomagalo, teče ena mladih nemškutaric k tetki v Šoštanj se posvetovat; v tem hipu vstopi prvak vseh nemškutarjev, glavar liberalcev in vodja turkoljubov in ko zavzve, za kaj se gre, zavpije mogočno, da se je stresel rudeči nos: le nemški, le nemški — in tako je blaga rajna žena poštenega slovenskega posestnika dobila nemšk napis!

Alpinuš.

## Politični ogled.

**Avstrijske dežele.** V Celju so se na poziv mestnega župana in deželnega poslanca Nekermanna zbrali tamošnji nemškutarji 31. okt., da bi slovenskim kmetom velikega celjskega volilnega okraja postavili liberalnega, ustavovernega, nemškutarskega kandidata. To kaže, da so volitve blizu; ustavoverni Nekermann že ve, kaj ustavoverna vlada namerjava. Dakle Slovenci, na noge! Pripravljajmo se! — Večina v državnem zboru je sklenola novo postavu, po katerej se bodo reševala posestva za železnico potrebna; ta postava zopet ni ugodna kmetskim ljudem; kajti v njej se ne zahteva, da bi morale železnice posestnikom popolnem škodo povrniti, katero trpijo, če se po njihovem zemljišču stavi. Naši slovenski poslanci z konservativnimi vred so se zastonj upirali. — Lineški škof je svojim duhovnikom naznanil, da jim ne bo več treba osebno prošenj vlagati za tako zvane „St... groše“, ampak da se bo slabim župnijam in kaplanijam sploh plača primerno zboljšala. — Zbrani avstrijski-ogerski ministri so sklenoli ponudbo Bismarkovo, naj se dosedanja kupčijska zveza z Nemčijo za eno leto podaljša, zavrgli. — Stari- in Mladočehi skušajo zastran prihodnjih volitev porazumiti se. — Bivši koroški poslanec vitez pl. Tschabuschnigg je na Dunaju umrl. Rajni je bil stare slovenske koroške rodbine sin, toda po duhu in mišljenju ves Nemeč. — Na Ogerskem bodo z 1. januarjem pr. l. poštne tarife znižali. — V Zagrebu sedaj mnogo govorijo, da bo general Filipovič bosenske begunce z močno vojsko peljal nazaj v Bosnijo.

**Vnanje države.** Pruski Bismark hoče dosedanje kupčijsko pogodbo z nami tako preurediti, da bi trgovci brez visoke colnine k nam še bolj vvažali izdelke nemških fabrik, med tem ko bi našim vinom nalagali visoko colnino; taka pogodba bi le ogerskemu žitu bilo na korist, nam pa na veliko škodo. Ali bodo sedanji dunajski ministri Bismarku in Magjarom kos, to je močno dvomljivo. — Nemški katoličani so državnej zbornici neznano veliko prošenj doposlali, naj se ustavi preganjanje katoličanov. Na Pruskem je umrl najstarejši general 94letni feldmaršal Wrangl. — Italijani v Rimu so javno zahtevali, naj kralj brž skuša pridobiti južno Tirolsko in Trst ali pa naj napové vojsko Avstriji. Ker vlada tega ščuvanja nikakor ne brani, zato se je avstrijski poslanec v Rimu pritožil. Take pritožbe in nasprotno pikanje so navadno zna-